

Diumenge 25 durant l'any

Lectura del llibre de la Saviesa 2, 12.17-20

Els malvats deien: "Posem una trampa al just; ens fa nosa i és contrari a tot el que feim; ens retreu que no complim la Llei i que no som fidels a l'educació rebuda. A veure si és veritat això que diu, provem com serà la seva fi. Si realment el just és fill de Déu, Déu el defensarà i el salvarà dels qui el persegueixen. Posem-lo a prova: ultratgem-lo i torturem-lo, a veure si es manté serè; comprovem si sap suportar el mal; condemnem-lo a una mort vergonyosa. Segons diu ell, Déu ja el protegirà."

Salm responsorial 53

Resposta: El Senyor fa costat als meus defensors.

. Déu poderós, feis-me justícia, salvau-me, pel vostre nom. Escoltau la meva súplica, escoltau les meves paraules.

. Mirau com s'aixequen contra mi, amb quina violència em volen la mort. No pensen en Déu.

. Però és Déu qui m'ajuda, i fa costat als meus defensors. De tot cor oferiré sacrificis, vos alabaré, Senyor, perquè sou bo.

Lectura de la carta de sant Jaume 3, 16 - 4, 3

Estimats, on hi ha gelosies i rivalitats, hi ha pertorbació i maldats de tota casta. Però la saviesa que ve de dalt abans que tot és pura; és també pacífica, moderada i dòcil, compassiva i plena de bons fruits, imparcial i sincera. El fruit de la justícia neix de la llavor que els homes pacificadors han sembrat en esperit de pau. ¿D'on vénen entre vosaltres les lluites i les baralles? ¿No vénen dels desigs de plaer que es conjuren en el vostre cos? Desitjau coses que no teniu, i per això matau. Envejau coses que no podeu aconseguir, i per això lluitau i us barallau. Però vosaltres, no teniu perquè no demanau. O bé demanau i no rebeu, perquè demanau malament, amb la intenció de malgastar-ho tot en els plaers.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc 9, 30-37

En aquell temps Jesús i els deixebles passaven per Galilea, però Jesús no volia que ho sapigués ningú. Instruïa els seus deixebles dient-los: "El Fill de l'home serà entregat en mans dels homes, el mataran i, quan serà mort, ressuscitarà al cap de tres dies." Ells no entenien què volia dir, però no gosaven fer-li preguntes. Arribaren a Cafar-Naüm. Quan foren a casa, els demanà: "¿Què discutíeu pel camí?" Però ells callaven, perquè pel camí havien discutit quin d'ells seria el més important. Aleshores s'assegué, cridà els dotze i els digué: "Si qualcú vol ser el primer, ha de ser el darrer i el servidor de tots." Després va fer venir un infant, el posà al mig, el prengué en braços i els digué: "Qui acull un d'aquests infants perquè porta el meu nom, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó al qui m'ha enviat."